

Applaus

Teater og virkelighed Af Jes Nysten

Der er et vist slægtskab mellem denne debutfilm af Martin P. Zandvliet og Morten Gieses ligeledes debutspillefilm fra sidste måned "Vanvittig forelsket". Begge film har som hovedperson en feteret kunstner, der imidlertid slet ikke har styr på sit 'almindelige' liv.

Mens Gieses film var centreret om en ung lovende kunstner, hvis karriere endte brat, før den egentlig var kommet i gang, skildrer "Applaus" en kvindelig skuespiller på højden af sin karriere. Hun har stor succes som Martha i teaterstykket "Hvem er bange for Virginia Woolf?", men uden for scenen ligger hendes liv i ruiner. I begyndelsen af filmen kommer hun tilbage til sin lejlighed efter et længere ophold på en afvænnings-klinik. Hun vil gerne begynde på en frisk – have sine to drenge tilbage, der bor godt og trygt hos faderen og hans nye kone. Hun vil 'gøre det godt igen', genoplive det ødelagte forhold til drengene, opgive alkohol og bare være en god mor. Men vi fornemmer, at dette projekt nok mere er for hendes egen skyld: skabe mening i sit kaotiske liv, end det er af hensyn til drengene.

Det er da også et håbløst projekt. Hun gør hele tiden det forkerte, når hun egentlig ville det rigtige – hun støder folk væk, overfuser dem, holder dem ironisk på afstand samtidig med, at hun angler efter omsorg og accept! Et frygtelig ensomt menneske.

Det kunne være blevet et ubærligt og klichefyldt portræt af denne både spændende og utålelige kvinde, men Paprika Steen leverer en dybt original og hudløs præstation, hvor intet lades uprøvet! Af gode grunde er hun blevet hyldet for sin skuespilkunst i denne film. Hun lægger dermed endnu en facet til den række af nuancerede roller, som hun har leveret gennem nu mange film.

Filmens får et ekstra lag i sin beskrivelse af denne Thea, da der krydsklippes hyppigt til teaterforestillingen; og der er en egen ironi i, at der klippes til den faktiske forestilling "Hvem er bange for Virginia Woolf", som gik på Gasværket i København i 2008 med netop Paprika Steen i hovedrollen som Martha! Teaterrollen bliver på den måde en slags tolkning af Theas liv.

Jeg ved ikke rigtig, om jeg synes, at denne blanding af fiktion og "virkelig" skuespilkunst er en gevinst for filmens intention, men man kan ikke andet end rose den debuterende instruktør for modet til at fastholde fokus på sit portræt, der som nævnt kunne være kuldsejlet uden en blændende Paprika Steen.

Man sidder bagefter og tænker: Var der overhovedet andre skuespillere med i den film? Men det var der, og der spilles nydeligt i rollerne, men statister er og bliver de i divaens bravurnummer. Man kan ikke helt se bort fra, at vi endnu engang står overfor noget, der næsten er blevet en kliché: Den store kunstner, der misbruger sig selv og sine omgivelser for at kunne omsætte det til kunst. Men takket være det gode skuespil får vi her indblik i et såret menneske, et menneske med mange kvaliteter og dybder, men som bare ikke er egnet til at leve et kvalificeret liv – i hvert fald ikke uden for scenen.

Filmfakta

Danmark 2009 - Instr.: Martin P. Zandvliet - Manus: Martin P. Zandvliet, Anders Frithiof August - Medv.: Paprika Steen, Michael Falch, Lars Brygman, SaraMarie Maltha, Uffe Rørbæk Madsen - 85 min. - Biografpremiere d. 24/9 2009 og på DVD d. 7/4 2010 - Pressebilleder © Nordisk Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7604&area=3>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2580>

<http://www.nytimes.com/2011/01/21/movies/21applaude.html>